

Mihaela Hodnik

RIBNIŠKI PASIJON V LOGATCU 2017

V Logatcu imamo velikokrat priložnost doživeti imenitne kulturne dogodke, gostiti zanimive goste in skupine ter prisluhniti čudovitim koncertom. Nikoli pa še nismo imeli priložnosti gostiti pasijona in se tudi na tak način pripraviti na velikonočne praznike. Zelo smo bili veseli, da je pasijonska družina Ribniškega pasijona pogumno sprejela povabilo Simfoničnega orkestra Cantabile za gostovanje s pasijonom 2017 v Logatcu.

Za Ribniški pasijon smo v Logatcu veliko slišali in brali v medijih. Nekaj Logatčanov si ga je v preteklih letih že ogledalo na ribniškem gradu in v Ribnici, od koder so se v poznih urah vozili domov. Zaradi geografske lege je bil v naših krajih veliko bolj poznan in obiskan *Škofjeloški pasijon*. Vedno so bila tja organizirana tudi župnijska romanja. Ljudje so tako z radovednostjo in veseljem pričakovali prihod ribniške pasijonske družine, ki v pripravi pasijona vztraja že 11 let. Svojo udeležbo pa je napovedal tudi g. nadškof.

foto Matjaž Maležič

Čeprav smo vajeni organizacij večjih dogodkov, je bila priprava na izvedbo pasijona za nas vendar poseben zalogaj. Še posebej zaradi velikega števila nastopajočih gostov in zahtevne priprave scene, ki je v športno dvorano prinesla podobo oddaljenih krajev. V tem smo videli tudi priložnost, da bi se v pripravah lahko povezale različne logaške skupine.

V pripravah na izvedbo pasijona v Logatcu sta se orkestru Cantabile tako pridružili tudi obe logaški župniji, skavti, mladinci, Karitas, več zborov, zakonske skupine, kulturna društva, društvo šoferjev, dom za ostarele, gasilci ter mnogi drugi.

Za razumevanje in podporo pri organizaciji smo bili posebej hvaležni županu in Občini Logatec.

Na dan pasijona je dvorana oživela že zgodaj zjutraj, ko so marljivi skavti, mladinci in možje ŽPS hoteli s pripravo prizorišča, prevozom stolov in radovedno pričakovali prihod prvih kombijev s pripomočki za sceno.

Medtem ko je v športni dvorani nastajala scena in so na odru v velikih koritih odgnale oljke, je bilo zelo živahno tudi v župnišču. Žene in dekleta iz različnih skupin in generacij iz obeh župnij so sprejemale domače dobrrote in jih skrbno urejale na pladnje. Ob delu so ustvarile prav prijetno vzdušje, zaradi nasmejanega klepetaja, smeja in izmenjave receptov so tudi gospodinje rade postale na kavici in poklepetale z njimi. Presenečeni in hvaležni smo bili nad odzivom ljudi in dejstvu, koliko peciva so prispevali! Spletla so se tudi nova poznanstva in ure dopoldneva so jim zelo hitro minevale.

Sredi dneva smo končno pričakali prihod prvih avtobusov s pevci in igralci. Po dvorani in garderobah je začelo mrgoleti in kmalu so mikrofoni že piskali, donele so pesmi, navodila »po ribniško«, po dvorani pa so hodili rimski vojščaki.

Imamo srečo, da je športna dvorana povezana z osnovno šolo in po uspešni generalni so se nastopajoči lahko okrepčali s toplo malico kar v šolski jedilnici.

Tekom popoldneva so logaški pevci pripravljali vse potrebno za skupni agape ob koncu pasijona in moški so bili prav ponosni nase, kako so to dobro zastavili in naredili.

Pričakovanje se je vse bolj stopnjevalo, ko so začeli prihajati prvi ljudje. Že takoj ob prihodu so naredile na obiskovalce res poseben vtis ribniške branjevke in vojščaki, ki so ob baklah in stojnicah s suho robo pozdravljale ljudi. Veseli smo bili, da je na prireditve prišlo veliko ljudi, ki so napolnili dvorano. In ugasnile so luči, pričel se je pasijon.

Po kratkih pozdravnih besedah, ki so bile namenjene obiskovalcem in pasijonski družini, je g. župan Berto Menard s svojim govorom naredil zelo lep uvod v doživetje spremljanje pasijona. Zgodba Ribniškega pasijona 2017 je v ospredje postavila Jezusove učence, njihovo delovanje, predvsem pa delovanje Svetega Duha v njih. Pasijon se tako ni končal s smrtjo oz. Jezusovim vstajenjem, ampak smo bili priče dogajanju v času prvih krščanskih skupnosti vse do binkoštnega praznika, ko so apostoli deležni prihoda Svetega Duha.

Prav pomen prihoda Svetega Duha in poguma za kristjane je v svoj navdihujoč nagovor ob koncu pasijona vključil tudi g. nadškof Stanislav Zore in vsem voščil blagoslovljene velikonočne praznike.

Bodite pogumni! nas je res prevzelo in po pasijonu so se obiskovalci odzvali povabilu ter še debelo uro postali ob druženju na ploščadi pred dvorano. Mednje so se s pladnji peciva in čaja pomešali pevci in pevke, mladinci in birmanci. Prav lepo je bilo videti, kako so kar cele družine vneto sodelovale, se pomenkovali. Kot da bi se ustavil čas in smo imeli končno čas drug za drugega!

Ribniški pasijon 2017 je v Logatcu še dolgo odmeval med ljudmi. Tako kot pasijon povezuje v ribniški dolini, je povezal med seboj tudi Logatčane. Že na pripravljajalnih sestankih, še posebej pa na cvetno soboto, je povezal več kot 70 prostovoljcev, ki so skrbeli, da se je pasijonska družina v Logatcu dobro počutila in pripravljala na izvedo pasijona. Povezali sta se župniji, povezale so se skupine, povezale so se generacije. In prav to je pustilo največji pečat, ki je pomemben za naš kraj.

Vsak od nas je prispeval po svojih močeh, talentih in je s tem bil del zgodbe o pogumu. Mnogi so jo vzeli bolj za svojo. *Bodite pogumni!* še danes nosimo v naših srcih!

Pasijon v Logatcu pa ni povezal le Logatčanov. Na uprizoritev pasijona so prišli iz različnih koncev Slovenije: iz mnogih krajev Notranjske, Primorske, Tolminske ali celo Štajerske. Lepo je bilo doživeti, da smo se kristjani zbrali v takem številu in skupaj z našim nadškofom razmišljali o pogumu!

Ob koncu velja zahvala vsem članom ribniške pasijonske družine za njihov trud s pasijonom in za pogum, da obiskujejo različne kraje in sporočilo velikonočnega jutra prinašajo med ljudi!

foto Matjaž Maležič

Franz Miehle

GESCHICHTE DER EUROPASSION

Der gleiche Glaube, das gleiche Ideal ...

Die Darstellung der Passion hat in Europa eine große Tradition. Derzeit werden in vielen Orten Europas Passionsspiele aufgeführt, dazu kommen noch viele Passionsdarstellungen und Passionsprozessionen in der Karwoche. Schon seit langem unterhalten einzelne Spielorte freundschaftliche Beziehungen vor allem auf nationaler Ebene. Die Idee, Passionsspielgruppen aus West- und Osteuropa in einer Vereinigung zusammenzuführen, entstand bereits vor nahezu 30 Jahren und führte zur Gründung der EUROPASSION. Als unermüdlicher Kämpfer für diese Idee gilt Maurice Clos aus Paris - Menilmontant, der 2009 im Alter von 98 Jahren in Paris verstorben ist. Im Mai 1982 fand in ESPARREGUEIRA (Spanien) ein Treffen der Passionsspielorte Loudéac, Nancy, Masevaux aus Frankreich und Ulldecona, Olesa de Montserrat und Esparreguera aus Spanien statt. Die Idee zu diesem Treffen entstand im Kloster Montserrat. Hier wurde bereits die Idee einer Dachorganisation von Passionsspielorten aus verschiedenen Ländern aufgegriffen.

1984 sind 10 Delegationen zu einem ersten offiziellen Treffen nach LOUDEAC (Frankreich) angereist. Erstmals wurde eine Charta einer Dachorganisation der Passionsspielorte ins Auge gefasst. Die geplante Dachorganisation sollte EUROPASSION heißen.

1989 fanden sich anlässlich des 75 jährigen Bestehens der Passionsspielgruppe Loudeac 16 Delegationen – vor allem französischsprachige und spanische Gruppen – zu einem Arbeitstreffen in LOUDÉAC zusammen. Die Passionsspielorte bekräftigten ihren Willen, die Eigenart und Originalität jeder Gruppe zu wahren und den gegenseitigen Respekt nicht durch gegenseitige Beurteilungen zu schmälern. Die Passionsspielgruppen tauschten Werbeunterlagen, Photos oder Kassetten aus. Der Wunsch nach einer verbindenden Zeitschrift wurde geäußert. LEVATE, die Zeitschrift der Europassion, wurde ins Leben gerufen. Das Ziel von EUROPASSION wäre es nicht, eines Tages ein einheitliches Modell-Passionsspiel zu realisieren, der Reichtum der Europassion läge vielmehr in der Vielfalt!